

fes, kan den ikke skaffes ved Bestemmelser under Finansloven, men ved at forelægge en Række Love, der bringer de Indtægter, som skulle til for at skaffe Balance. Det er det, der er sket. Derfor maa Finanslovsforslaget sammenholdes med de forelagte Lovforslag. Gør man det, vil det ses, at det bringer den ønskede Balance.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) klagede over, at Finansloven var saa sent oversendt til Landstinget. Ja, jeg vilde selvfølgelig ogsaa have ønsket, at den kunde have været her før, men jeg føler mig overbevist om, at baade Folketingets Finansudvalg og det høje Folketing selv have fremskyndet Forhandlingen saa meget, som det var dem muligt. Men det er jo en given Sag, at Behandlingen af dette Finanslovsforslag har maattet være særlig byrdefuld og maattet tage særlig lang Tid, fordi det fremtræder under en ny Form, og der er strøget saa mange af de tilvante Bevillinger, altsaa, fordi Finanslovsforslaget i Aar fremtræder i en ganske væsentlig ændret Skikkelse fra tidligere. Men jeg skal dog her pege paa, at dette høje Ting jo har den Praksis ved Samlingens Begyndelse at nedsætte et Finansudvalg. Hensigten med dette Skridt, som det høje Ting har foretaget i en Række af Aar, maa dog være, at man gennem dette Finansudvalg vil følge med Finanslovbehandlingen i det andet Ting, og saaledes tør man antage, at dette Tings Finansudvalg, naar det faar Finanslovsforslaget forelagt, ikke kommer til noget, der er det ukendt, men at det allerede i længere Tid har fulgt med Finanslovsforslagets Indhold og de Ændringer, det er underkastet gennem Behandlingen i det andet Ting.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds fremkom med forskellige Udtalelser om den Anmærkning, hvorved Kultoldens Ophævelse udsættes til 1917. Det ærede Medlem mente, at det var noget ret uhørt saaledes at ændre en bestaaende Lov ved Finansloven, og sagde, at det var noget, som Landstingets Højre altid havde modsat sig og derfor maatte betragte det som et aggressivt Skridt, naar man foretog en saadan Ændring af en bestaaende Lov paa Finansloven. Det ærede Medlem har absolut ikke Ret i den Betragtning, thi der foreligger en Mængde Fortilfælde, ikke blot fra Venstreministeriernes, men ogsaa fra Højreministeriernes Tid, hvor man har ændret bestaaende Love paa Finansloven med begge Tings Samtykke. Jeg kunde nævne en lang Række Eksempler derpaa,

men skal ikke trætte det høje Ting med mere end nogle faa af dem, der ere mest bekendte. Sygekasseloven af 12. April 1892 fastsætter i § 11, at der til dette Formaal anvendes et Beløb af  $\frac{1}{2}$  Million; men allerede ved Finansloven af 1897—98 forøgede man dette Beløb og har gjort det samme ved senere Finanslove. Det var en Forandring af en bestaaende Lov paa Finansloven. Akkurat noget lignende er gjort med Hensyn til Loven om Tilskud til Arbejdsløshedskasser. Der har man ogsaa ved en Finanslovanmærkning overskredet den Sum, der i Loven var bestemt til dette Formaal. Man har ogsaa forandret Skattelove paa Tillægsbevillingslove. Ved Tillægsbevillingsloven 1906—07 har man givet en Bemyndigelse til at undlade at kræve Skat til Staten af saadanne Hædersgaver, der tildeles Udlændinge. Derved ændredes Indkomst- og Formueskatteloven af 1903. Ved Finansloven af 1879—80 har man ændret Bestemmelsen i Loven af 6. Juli 1867, idet man har tilstaaet Dronning Louises Børnehospital Rentefrihed til Trods for, at Renten ved den nævnte Lov var fastsat til 4 pCt. Jeg kunde nævne mange Tilfælde af lignende Art. Man har ændret Summer, Grænser, Frister i bestaaende Love paa Finansloven, uden at det har fundet Modsigelse fra dette høje Tings Side. Naar jeg har indsat Anmærkningen om Kultolden paa Finansloven i Stedet for at indsætte en lignende Bestemmelse paa en særlig Lov, er Grunden ganske simpelt den, at jeg ikke ønskede at forelægge noget Toldlovsforslag for Rigsdagen i denne Vinter. Jeg ønskede ikke, at der skulde foregaa andre Ændringer i Toldsatserne end dem, der følge af de enkelte Afgiftslove, jeg har forelagt Forslag om, og saa denne Ændring, hvorved en Toldophævelse bliver opsat i 5 Aar. I øvrigt har jeg ikke ønsket, at der skulde forelægges Toldlovsforslag for dette høje Ting. — Maa jeg i Parentes sige til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds, at naar han i saa Henseende klagede over, at der var indsat Toldbestemmelser f. Eks. paa Ølloven og paa Brændevinsskatteloven, og deri saa noget nyt, saa er dette ikke rigtigt. Det har man altid gjort. I den oprindelige Ølskattelev af 1891, der forelagdes under det Ministerium, som det ærede 5te kongevalgte Medlem (Estrup) var Chef for, findes der Bestemmelser angaaende Øltolden. Det var altsaa ikke paa noget særligt Forslag om en Ændring i Toldloven, men det var paa en Ølafgiftslov, at Ændrin-